

kunde følge med os her ind i Tinget, naar vi samles her igen ad Aare — ja det ærede Medlem og jeg maa jo dog føje til: hvis vi komme her igen. Jeg tror som sagt, at det ærede Medlem i al for høj Grad overvurderer den Betydning, som Dr. Brandes har udad til. Hvis det ærede Medlem havde lidt større Kendskab til Landbefolkningen, vilde han se, at imellem den danske Landbefolkning har Dr. Brandes endnu i alt Fald ikke haft stor Betydning, og jeg er for mit Vedkommende aldeles ikke bange for de Strømninger, som skulde flyde af, at der nægtes en Bevilling i saa Henseende. Nej denne Betragtningssmaaede kommer af, at det ærede Medlem fra Røge og hans Venner ere vel meget ubidte for at gøre som Hønen i H. C. Andersens Eventyr om den grimme Ulling — hun siger jo i Regelen: „vi“ og „Verden“. Det ærede Medlem kan heller ikke godt faa Dje for andre Strømninger og andre Standpunkter udenfor den snevre Kreds, hvortil han nærmest hører. Det ærede Medlem taler om, at der kunde ikke følge nogen farlig Konsekvens af, at vi tiltraadte denne Bevilling, da der faktisk kun er en Georg Brandes — jeg kunde føje til: Og det ærede Medlem fra Røge er hans Profet! I det hele taget tror jeg, at naar det ærede Medlem taler om Landsfrihed i Forbindelse med Dr. G. Brandes, skal han dog ikke tale for meget derom i denne Forbindelse, thi er der nogen Retning i vort Folk, der mangler Landsfrihedens Karaktermærke, tror jeg, det er den Retning, som det ærede Medlem fra Røge her har gjort sig til Talsmand for. Jeg mener tværtimod, at denne Retning i høj Grad er præget af Landsaristokrati, og jeg finder, at det er højt urigtigt, naar det ærede Medlem, i den Grad, som han gjorde det i Slutningen af sit Foredrag vil stemple alt, hvad der ligger udenfor den Brandes'ske Retning som præget med Jordummelsens Stempel. Dette er et Vidnesbyrd om, med hvilke Anskuelser det ærede Medlem ser paa den Befolkning, hvis Talsmand han her skulde være. Jeg maa for mit Vedkommende protestere imod, at jeg ikke skulde være aandsfri, fordi jeg ikke gaar med til denne Bevilling.

Clausen: Jeg har kun begæret Drødet for at gøre nogle saa yderligere Bemærkninger angaaende Odense Latin-skole. Det er gentagende blevet berørt, at en Omdannelse af denne Skole vil koste 140,000 Kr. Jeg skal oplyse, at det maa være et Fejlskrift i Anmærkningerne til Finansloven. Af de Aktstykker, som foreligge og da navnlig i den Skrivelse, som foreligger fra Forstanderskabet for Odense Latin-skole fremgaar

det, at denne Omdannelse af Skolen, som er foreslaaet, nemlig at der skal bygges en Etage til, vil koste 72,000 Kr. Man er nu kommen for Skade at opføre det dobbelte Beløb i Anmærkningerne til Finansloven. Det er en Unøjagtighed, som vi egentlig ikke sjælden støde paa indenfor det kultusministerielle Budget. Der er ogsaa en meget slem Unøjagtighed med Hensyn til den Sum, som Opførelsen af den ny Skole skal koste. I Finansloven staar der anført 158,500 Kr., men i Finanslovens Anmærkninger 196,500 Kr. Dette er en Uoverensstemmelse, som jeg dog vil gøre den ærede Minister opmærksom paa. Den skyldes selvfølgelig ikke den højtærede Minister, da han ikke har udarbejdet hverken Finansloven eller Anmærkningerne, men det er jo rigtignok støden, naar man tillige ser det Faktum, at denne Omforandring af Latin-skolen er anført til 140,000 Kr., og det i Virkeligheden viser sig, at det kun er 72,000 Kr., den er kalkuleret til. Men en saadan Omdannelse som denne vil blive betydelig dyrere end en almindelig Omdannelse, naar der kun skal bygges en Fløj til, men dette Spørgsmaal om Omdannelsen ligger jo slet ikke for, og det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) tager fuldstændig fejl, naar han siger, at det Spørgsmaal, som ligger for, kun er, om der skal bygges en ny Skole, eller om man skal reparere Skolen, som den er; der er, siger han, ikke Tale om, at vi, ved at vedtage denne Bevilling til Skolen, vedtage Bevilling til Posthuset. Men dette er ikke rigtigt. Jeg vil blot henvise det ærede Medlem til Finanslovens Betænkning, Tillæg B. Sp. 289—92, hvoraf det fremgaar, at Indenrigsministeren alene er gaaet ind paa denne Transaktion at afgive Slottets Røstehave under den Forudsætning, at han faar den gamle Latin-skole til en Post- og Telegrafbygning. Der staar jo i Betænkningen en nøjagtig Angivelse af, at det vilde koste 30,000 Kr. foruden Bygningens Værdi at indrette den til et saadant Lokale. Det er desforuden antydet, at saa maatte man nedbryde det nuværende Posthus ved Særnbahnstationen, et Posthus, som kun har staaet 26—27 Aar, og som har kostet 40—50,000 Kr. ved dets Opførelse, og det vil nu ved Nedbrydningen kun kunne regnes til 6,000 Kroners Værdi. Ved Siden deraf skal der desuden bygges et lille Posthus nede ved Særnbahnstationen, saa hvordan man ender og vender det, faar Odense 2 Poststationer. Man maa holde fast, at da Indenrigsministeren kun under den nævnte Forudsætning har afgivet Røstehaven, saa vide vi, at dersom vi vedtage Skolen, ved-